

KHUTBA
Fredag 19.02.10
Norsk

Anger (*Tawbah*)

Kjære muslimer.

Mennesker er av natur svake mot sine lyster og følelser. For å oppnå profitt og nytelse kan de oppføre seg dårlig, synde og levne all moral. Som muslimer vet vi at vi ikke ble skapt for å oppfylle vårt begjær, men for å tilbe Allah. For å oppfylle vårt tilbedelses ansvar må vi leve, og nyte våre liv innenfor de religiøse grensene. Noen ganger får vårt begjær oss til å krysse de grensene og synde. Den eneste måten å frigjøre oss fra disse syndene er anger (*Tawbah*).

Anger er den følelsen man føler over en dårlig handling, og at man prøver å rette opp i feilen, eller få tilgivelse fra noen man har behandlet dårlig. Religiøst betyr det vanligvis å angre seg for en synd mot Allah. Muslimer oppfordres til å be om tilgivelse hver dag, fra synder som vi vet at vi har gjort, så vel som de vi ikke vet om. Dette står skrevet i Koranen og hadith. ***Skulle de ikke heller vende seg til Gud og be om Hans tilgivelse? Gud er tilgivende, nåderik.*** [5:74].

Gud elsker de botferdige og dem som holder seg rene! [2:222].

Si: «Dere Mine tjenere, som har vist lettsindighet som vil ramme dere selv, fortvil ikke for Guds nåde. Gud vil forlate alle synder, Han er den Ettergivende, den Nåderike. [39:53].

... Omvend dere alle til Gud, dere troende, så det må gå dere godt! [24:31].

Al-Agharr al-Muzani var blant ledsagerne til Allahs sendebud (saws), og han sa at Ibn Omar fortalte han at Allahs sendebud (saws) sa: **«Godtfolk, Be Allah om tilgivelse. Sannelig, jeg søker Hans tilgivelse hundre ganger om dagen».** [Muslim].

Abu Mosa fortalte at Allahs sendebud (saws) hadde sagt: **Allah, Den Opphøyde, Den Storartede, strekker i løpet av natten ut hånden Sin, for at mennesker skal angre på alle feilene de hadde gjort fra daggry til skumring, og Han strekker ut hånden Sin i løpet av dagen slik at mennesker kan be om tilgivelse for feilene de har utført fra skumring til daggry. Han godtar anger før solen står opp i vest, før Oppstandelsens dag.** [Muslim]

Anger kan være fra vantro eller synder. ***Si til de vantro at hvis de gir seg, skal det som har vært, være dem tilgitt.*** [8:38]

I begge tilfeller er det vilkår for at det skal godtas.

1. Det må være rettet til Allah. ***Dere som tror, vend dere mot Gud i oppriktig bot! Kanskje Herren vil stryke ut deres misgjerninger, og føre dere inn i paradisetts haver, hvor bekker sildrer. På den dag vil Gud ikke gjøre skam på profeten og dem som tror sammen med ham. Deres lys strømmer foran dem og på deres høyre side, og de sier: «Herre, la vårt lys fullbyrdes for oss, og tilgi oss! Du evner alt.»*** [66:8]
2. Den må inneholde innrømmelse over synden, og anger for det som har hendt i fortiden.
3. Stoppe synden med en gang, og prøve å godtgjøre det gale, eller i noen tilfeller der det er mulig, rette opp de skadelige virkningene som den dårlige handlingen er skyld i.
4. Det må inneholde et oppriktig løfte eller beslutning om ikke å gjenta synden.
5. Det må være innenfor tidsfristen for når det aksepteres. ***Venter de vel at englene skal komme til dem? Eller at Herren skal komme? Eller et Herrens jærtegn? Den dag da et Herrens jærtegn inntreffer, da nytter det ingen å tro som ikke har trodd før, eller ikke har gjort noe godt i sin tro. Si: «Bare vent! Se, også Vi venter!»*** [6:158]. ***Men det er ingen miskunn for dem som turer frem i onde gjerninger, inntil en av dem står overfor døden, og da sier: «Jeg angrer nå.» Heller ikke for dem som dør som vantro. For disse har Vi gjort klar en pinefull straff.*** Ibn Omar fortalte at profeten Mohammad (saws) sa: **Allah godtar angeren til Sin tjener så fremt han ikke ligger for døden.** [Tirmidhi]

Kjære muslimer.

Allah er barmhjertig og tilgivende. Han åpnet angerens dør slik at vi kan bli tilgitt synder, og være trygg fra straff. Selv om det er vår plikt å tilbe Ham, så liker Han å se at vi utfører gode gjerninger. Enda mer liker Han at vi angrer oss etter synder. Anas Ibn Malik fortalte at Allahs sendebud (saws) sa: **Det gleder Allah mer at noen angrer seg og vender seg til Ham i anger, enn det en av dere ville føle av glede dersom han red en kamel i villmarken, og den rømmer fra ham med all hans mat og drikke, og han mister alt håp om å fange den inn igjen. Og han kommer til et tre og legger seg ned i skyggen (og venter på døden), for han har mistet alt håp om å finne kamelen. Så, mens han er i denne forfatningen (av fortvilelse), står den plutselig der fremfor ham! Han griper dens grime og roper ut i glede: «O Allah, Du er min tjener og jeg er din herre!» Denne feilen gjør han av ekstrem fryd.** [Muslim].

Hvis vi er oppriktig i Tawbah, vil Allah hjelpe oss til å unnsnippe Sin straff. Abu Sa'id al-Khudri fortalte at Allahs sendebud (saws) sa: **Det var en person som hadde drept 99 personer, og spurte da om verdens lærde personer, som kunne vise ham veien til frelse. Han ble veiledet til en munk. Han kom frem til ham og fortalte at han hadde drept 99 personer og spurte ham om det var noen mulighet for at hans anger ble godtatt. Han svarte: «Nei». Han drepte han også, og hadde dermed drept 100 stykker. Han spurte videre om verdens lærde personer og ble veiledet til en lærd. Han fortalte at han hadde drept 100 personer, og spurte om det var noen mulighet for at hans anger skulle bli godtatt. Han svarte: «Ja; hva står mellom deg og anger? Du bør dra til det og det landet; der finnes mennesker som hengir seg til bønn og tilbedelse, og du kan også tilbe sammen med dem. Ikke kom tilbake til ditt land, siden det var et ondt land for deg». Han dro av gårde og hadde nesten ikke kommet seg halvveis da han døde. Det var en diskusjon mellom barmhjertighetens engel og straffens engel. Barmhjertighetens engel sa: «Denne mannen har kommet botferdig og angrende til Allah», og straffens engel sa: «Han har overhodet ikke gjort noe bra». Så kom det en annen engel i menneskeform for å avgjøre mellom dem. Han sa: «Dere måler avstanden til nærmeste plass». De målte og fant ut at han var nærmere plassen han var på tur til, gudfryktighetens land, så barmhjertighetens engel tok han. Qatada sa at Hasan fortalte at det ble sagt at når døden nærmet seg ham, så kravlet han på brystet og klarte å smette inn i barmhjertighetens land.** [Muslim]

Det finnes fire typer mennesker. Den første typen er de som synder og gjør onde handlinger hele livet, helt til de dør, derfor blir de straffet. Den andre er de som utfører gode gjerninger i begynnelsen av livet, men ender sitt liv med dårlige gjerninger, de vil også lide av straffen. Den tredje er de som utfører dårlige gjerninger i begynnelsen av livet, men ender livet med gode gjerninger, de vil unnsnippe straffen. Den siste typen er de som utfører gode gjerninger gjennom hele livet, de er de velsignede menneskene og vil få Paradiset. Dere står fritt til å velge hvilke av disse typene dere vil være, men husk at djevelen, din fiende, drar i deg for å få deg til å synde, slik at dere blir sammen med ham i Helvete.

Abu Sa'id al-Khudri sa: Jeg hørte profeten Mohammad (saws) sa: **Djevelen sa til sin Herre: «Ved Din Ære og Majestet! Så lenge Adams etterkommere eksisterer på jorden, skal jeg hele tiden villede dem». Til dette sa Allah: «Ved Min Ære og Majestet! Så lenge de søker min tilgivelse, vil jeg fortsette å tilgi dem».** [Ahmed]. Gleden dere oppnår er midlertidig, og begrenset bare til dette verdslige livet, mens belønning for gode gjerninger får man både i dette livet og på Dommens dag.

Vi ber Allah, ved Sin nåde og sjenerøsitet om å vende oss mot Ham med Sin barmhjertighet, tilgi oss, dekke over våre feiler, og godta vår anger.

Amen

Khutba av Sidi Mohammed Ould Cherif